

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Fiskeriudvalget

2012/0143(COD)

16.7.2012

*****I**

UDKAST TIL BETÆNKNING

om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (COM(2012)0277 – C7-0137/2012 – 2012/0143(COD))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Ian Hudghton

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
- *** Godkendelsesprocedure
- ***I Almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II Almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III Almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Proceduren afhænger af, hvilket retsgrundlag der er valgt i udkastet til retsakt)

Ændringsforslag til et udkast til retsakt

I Parlamentets ændringsforslag er ændringer i udkastet til retsakt markeret med **fede typer og kursiv**. *Kursivering uden fede typer* er en oplysning til de tekniske tjenestegrene, som vedrører elementer i udkastet til retsakt, der foreslås rettet ved affattelsen af den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

Informationsblokken til ethvert ændringsforslag, der angår en eksisterende retsakt, som udkastet til retsakt har til formål at ændre, indeholder en tredje og en fjerde linje, hvori det er anført, hvilken eksisterende retsakt og hvilken bestemmelse heri der er berørt. Passager fra en bestemmelse i en eksisterende retsakt, som ikke er medtaget i udkastet til retsakt, men som Parlamentet ønsker at ændre, er markeret med **fede typer**. Hvis Parlamentet ønsker, at tekst i sådanne passager skal udgå, er dette markeret med [...].

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5	
BEGRUNDELSE	6

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (COM(2012)0277 – C7-0137/2012 – 2012/0143(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0277),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0137/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af ...¹,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
1. vedtager sin holdning ved førstebehandling, hvormed Kommissionens forslag overtages;
 2. opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag med henblik på at udvide fravigelsen inden for kystzonerne ud over den nuværende 12-sømilegrænse;
 3. opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag med henblik på at forlænge den tidsfrist, som fravigelsen gælder i, ud over de oprindelige ti år;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

¹ EUT C 00 af ..., s. 0.

BEGRUNDELSE

Kommissionens forslag har til formål at forlænge tidsfristen for den nuværende 12-sømile-adgangsordning. Inden for rammerne af den eksisterende FFP-lovgivning fastsætter artikel 17, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 en fravigelse fra princippet om lige adgang inden for 12 sømil fra hver medlemsstat. Fravigelsen har været gældende fra den 1. januar 2003, og gælder indtil den 31. december 2012. Nærværende forslag søger at forlænge denne periode til den 31. december 2014.

Baggrund

Der har eksisteret fravigelser fra reglen om lige adgang inden for kystfarvande i over 40 år. Der blev først fastsat en fravigelse i forordning (EØF) nr. 2141/70 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren, og akten vedrørende Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongeriges tiltrædelse indeholdt også bestemmelser om fravigelse.

Den nuværende 12-sømilezone blev etableret i den første FFP-forordning i 1983. Artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 fastsatte, at zonen skulle indføres fra den 1. januar 1983 til den 31. december 1992. Der blev indført tilsvarende bestemmelser i de følgende FFP-reformer (Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 og Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002).

Bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, i den nuværende forordning er kun dele af lovgivningen, som har en indbygget tidsfrist. Kommissionen har foreslået at forny bestemmelserne i artikel 6 i den foreslåede grundforordning. Eftersom den reformerede fælles fiskeripolitik sandsynligvis ikke vil træde i kraft før slutningen af dette år, har Kommissionen måttet fremsætte nærværende forslag for at sikre, at den eksisterende ordning ikke udløber.

12-sømilezonerne - en sjælden succes for den fælles fiskeripolitik

Som bekendt har den fælles fiskeripolitik de seneste 30 år været en fiasko. Kommissionens kommentar i dens grøn bog om reformen af den fælles fiskeripolitik (COM(2009)0163) om, at den ikke har været tilstrækkelig effektiv, er måske noget af en underdrivelse, og den igangværende reform er iværksat af nødvendighed.

I modsætning hertil er det en udbredt opfattelse, at fiskeriforvaltningen inden for 12-sømilezonen har været vellykket. Af grøn bogen fremgår det eksempelvis, at kystordningen overordnet set har fungeret godt og endog kunne udbygges, mens det i rapporten om rapporteringsforpligtelserne i henhold til forordning (EF) nr. 2371/2002 (COM(2011)0418) understreges, at ordningen er meget stabil, og at reglerne fortsat har fungeret tilfredsstillende.

Denne succes viser måske, at medlemsstaterne kan forvalte og forvalter fiskeri med en grad af succes. Forvaltningen af fiskeriressourcerne uden for 12-sømilegrænsen har været karakteriseret af en yderst centraliseret og ineffektiv kontrol fra Bruxelles, mens de enkelte medlemsstaters forvaltning inden for kystzonerne har været stabil og vellykket.

Efterhånden som debatten om den bredere reform af den fælles fiskeripolitik fortsætter, er et af de vigtigste spørgsmål, der skal afgøres, hvilket niveau og hvilken art af decentralisering og regionalisering, der skal indføres. Den generelle effektivitet af medlemsstaternes kontrol

inden for 12-sømilezonerne viser tydeligt, at en forvaltning, der tilpasses de lokale vilkår, er mest effektiv. Den vellykkede kontrol fra medlemsstaternes side står i skarp kontrast til den mislykkede EU-centrerede kontrol - og giver nyttige retningslinjer for, i hvilken retning reformen af den fælles fiskeripolitik bør bevæge sig.

En udvidet zone - i tid og afstand

Som det påpeges ovenfor, erkendte grønbogen, at kystordningen "endog kunne udbygges". Rapporten om rapporteringsforpligtelserne bemærker endvidere, at en medlemsstat har foreslået, at zonerne udvides til 20 sømil.

Ordføreren støtter kraftigt forslagene om, at kystzonerne udvides, og har tidligere støttet ændringer i denne forbindelse. Den reformerede fælles fiskeripolitik vil forhåbentlig generelt indføre en yderst decentraliseret ordning og give medlemsstaterne mulighed for at træffe reelle forvaltningsmæssige afgørelser, samtidig med at de samarbejder på regionalt plan. Uanset den endelige udformning af den reformerede fælles fiskeripolitik har 12-sømilezonerne imidlertid klart været effektiv - og der er stærke argumenter for at udvide deres afstand.

Ordføreren sætter også spørgsmålstegn ved det hensigtsmæssige i Kommissionens forslag i artikel 6 i den foreslåede nye FFP-forordning om kun at forlænge den nuværende ordning i 10 år. Den fælles landbrugspolitik behøver ikke at blive fuldstændig reformeret hvert tiende år, men der har helt sikkert udviklet sig et klart mønster, som peger i denne retning. Forhåbentlig resulterer den igangværende reformproces i en fælles fiskeripolitik, der kommer til at fungere effektivt og ikke har brug for en stor reform om ti år. Selv hvis den nuværende reform bliver vellykket, er det dog ikke urimeligt at foreslå, at der om ti år gennemføres en omfattende revision og foretages ændringer.

Eftersom dette er et meget sandsynligt scenarie, og eftersom den igangværende debat om reformen viser, at lovgivningsprocedurer ikke altid afsluttes inden for de fastsatte tidsfrister, forekommer det unødvendigt risikabelt at fastsætte en tidsfrist på ti år for 12-sømilezonen. Denne betænkning har kun været nødvendig, fordi artikel 17, stk. 2, er den eneste del af den fælles fiskeripolitik, der er tidsbegrænset. Det vil være rimeligt at indføre en ny bestemmelse for kystzonerne med en levetid, der går ud over den normale reformperiode på ti år - og ordføreren støtter en forlængelse af ordningen på ubestemt tid.

Opsættelighed

Uden at det berører ordførerens støtte til en udvidelse af 12-sømilezonerne såvel i tid som i afstand, accepterer han, at denne debat bør finde sted inden for den bredere debat om FFP-reformen. De nuværende 12-sømilezoner fungerer godt, men de vil udløbe den 31. december i år, hvis det nuværende forslag ikke træder i kraft. Zonerne giver en vis beskyttelse af sårbare kystsamfund - og disse fiskerisamfund vil ikke have forståelse for, hvis denne beskyttelse skulle fjernes som resultat af en interinstitutionel fastlåst situation.

Ordføreren foreslår derfor at acceptere det nuværende forslag om en toårig forlængelse af ordningen - men argumenterer fortsat stærkt for større national kontrol med kystfiskeri inden for rammerne af den bredere FFP-reformpakke.

